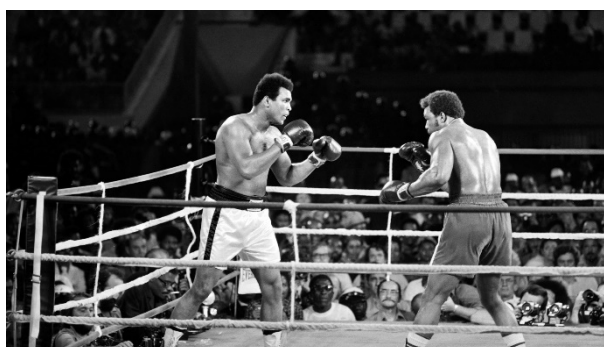

Rumble in The Hoeksteen

Een verslag van de wedstrijd WLC 2 – Eindhoven 2

Al de hele avond klinkt er rumoer uit het Stade Tata Raphaël in Zaïre (tegenwoordig Congo). Mensen verdringen zich om een goed plekje te krijgen voor wat uiteindelijk het meest bekeken sportevenement tot die tijd zou worden. Bijna 50 jaar geleden, op 30 oktober 1974, vond hier namelijk de bokswedstrijd der bokswedstrijden plaats. In de ene hoek: George Foreman, ongeslagen en onbetwiste kampioen zwaargewicht. In de andere hoek: Muhammad Ali die zich in de loop van de jaren zou vestigen als misschien wel de beste bokser aller tijden. Een wedstrijd die werd aangeprezen als “The Rumble in the Jungle.” Uw schrijver is te jong om het allemaal zelf mee te hebben gemaakt, maar de verhalen van mijn opa en de documentaire *When We Were Kings* (aanrader!) maken duidelijk dat de mate waarin deze match speelde in de samenleving de simpele sport overstijgt.

Figuur 1: Foto van de fameuze bokswedstrijd tussen Foreman en Ali.

Het heeft dus ook heel lang geduurd voordat er een sportevenement was wat een beetje kon tippen. Natuurlijk, de Wimbledonfinale van 2008 tussen Roger Federer en Rafael Nadal was onwaarschijnlijk spannend, de suprematie van Michael Phelps op de Olympische Spelen in Sydney imponerend, en de overwinning van De Graafschap op Ajax ontroerend, maar toch missen ze allemaal iets. Nou daar is dus op 16 december 2023 een einde aangekomen met de wedstrijd tussen WLC 2 en Eindhoven 2, de match tussen de nummers 4 en 3 in klasse 4H die ongetwijfeld de geschiedenis in zal gaan als een van de schaakmatches ooit gespeeld!!

Maar zonder gekkigheid stond er zeker wat op het spel in De Hoeksteen op de bewuste dag. Nog altijd ging een groepje van 4 teams gezamenlijk aan de leiding. Stukkenjagers 3 had nog het volle pond uit 4 wedstrijden, terwijl OSV 1, Eindhoven 2 en de onzen 7 matchpunten bij elkaar hadden geschaakt. Deze punten zijn echter allemaal gehaald tegen de relatieve laagvliegers in onze klasse. Nee het uur U begon (voor ons) dus op de 16^e, waar we begonnen aan een drietal wedstrijden tegen onze directe concurrenten te beginnen met de lichtstadderby tegen Eindhoven 2, een sterke ploeg met veel geroutineerde schakers en een gemiddelde sterkers van doorgaans rond de 1900. Met Nol en Jasper op trainingskamp voor de wedstrijden tegen Oss en Stukkenjagers was de volgende opstelling opgetekend.

S.V. WLC 2	-	Eindhoven 2	-
Thomas Kools (2032)	-	René Moonen (2052)	
Hans Baijens (1896)	-	Ethan Chua (1921)	
Berend Ruben (2022)	-	Frits Schalijs (2052)	
Nino Messaoudi (1824)	-	Rudi Serton (1855)	
Jarich Haitjema (1958)	-	Hans Ouwersloot (1898)	
Max Quintus (1716)	-	Jochem Berndsen (1946)	
Niels Feijen (1781)	-	Nico Schellingerhout (1840)	
Tim Harks (0)	-	Walter Anema (1869)	

Het was dus aanhaken of afhaken tegen onze stadgenoten!

Wat is een sportteam zonder een supersub? Immers, waar zou Willem 2 nu zijn zonder alle doelpunten die Jeremy Bokila heeft gescoord voor de Tilburgers. Daarom beginnen we onze tocht langs de borden langs de borden bij:

Bord 8: Tim Harks – Walter Anema

Tim kreeg een modieuze variant op het bord, pakte die zeer voortvarend aan en kreeg een spannende stelling op het bord. Misschien met de eeuwige roem van het winnen in de lichtstadderby en de champagne in zijn hoofd zag hij een tactisch kleinigheidje over het hoofd. Het enige nadeel was dat dit tactische kleinigheidje een stuk kostte. Hij ging er nog even goed voor zitten, en Walter moest nog wel wat klippen omzeilen, maar dit voordeel gaf zwart niet meer af. Toch nog kranig geweest!

0-1 voor Eindhoven dus. Gelukkig waren de vooruitzichten op de andere borden beter:

Bord 3: Frits Schalij – Berend Ruben

“Toen ik bij de Eindhovense schaakvereniging kort was gaan kijken heb ik in mijn enige interne competitiewedstrijd daar al eens geschaakt tegen Frits. Toen speelden we met dezelfde kleuren en al snel bleek dat deze keer ook dezelfde opening op het bord zou komen te staan. Die eerste wedstrijd kwam ik met een klein gelukje weg met een half puntje. Deze keer speelde ik de opening (weer) niet secuur en gaf ik hem de mogelijkheid het initiatief te pakken. Hij koos ervoor om zijn systeem aan te houden en een direct klein voordeel voorbij te laten gaan. Dit ging hem alsnog goed af want mijn stukken stonden lichtelijk misplaatst. Het diagram volgt na 15. Tad1.

15... Pd4. Met het idee daarna de b- en c-pionnen op te spelen om d4 te versterken en de toren op a7 bij het spel te betrekken. 16. Dd3. In de nabeschouwing blijkt deze zet niet genoeg vragen van zwart te stellen, en was De3 sterker geweest. 16...Le6. 17. f4 - f6. 18. Pe2. Met deze zet laat wit zwart van de haak. De penning van het paard op d4 is niet gevaarlijk genoeg. Zwart kan zijn toren op a7 weer bij het spel betrekken en wit krijgt na het afruilen niet de kans om de uiteindelijke pion op d4 op te snoepen. 18...c5 19. Pxd4 - cxd4. 20. fxe5 - fxe5. 21.c3 - Txf1. 22. Lxf1 - b5. 23. cxd4 - exd4. 24. b3.

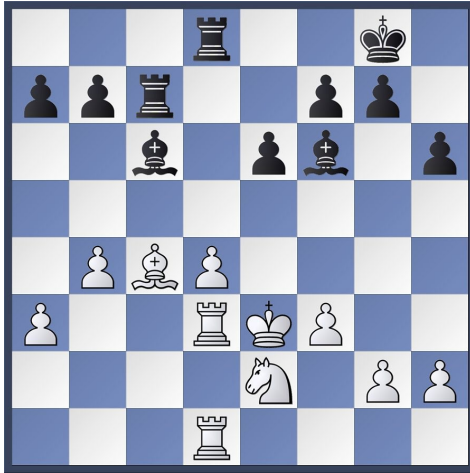
Deze stelling ruikt naar gelijkspel, maar zwart heeft een minimaal voordeel op de klok. Na

wat geschuif op de open lijnen zijn uiteindelijk de torens van het bord gegaan. Na enkele onnauwkeurigheden van beide kanten heeft mijn dame zich naar c3 bevonden. Wit speelde gedurfd door zijn koning te activeren die zelfs op e5 kwam te staan. Helaas trok wit onder tijdsdruk aan het kortste eind en was geforceerd de dames te ruilen op c3 waardoor ik daar een vrijpion had welke ik ook nog kon dekken met b4. Dit voordeel gaf ik niet meer weg. Door zijn actieve koning leek wit het nog even spannend maken door de pionnen aan de koningszijde te gaan opsnoepen, maar het was niet snel genoeg. Zwart kan met behulp van zijn koning en loper de c3-pion laten promoveren. 0-1”

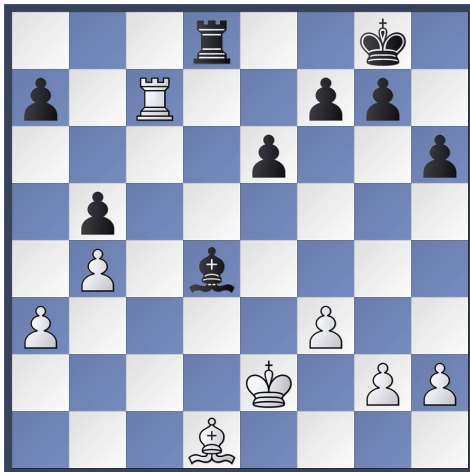
En daarmee staan we weer gelijk! En aangezien puntenmachine van dit seizoen Hans nog in het spel hadden kwam daar ongetwijfeld nog wel wat bij, en zo bleek ook deze keer in zijn clash met jeugd talent Ethan Chua waarvan hij zelf verslag doet:

Bord 2: Hans Baijens – Ethan Chua

“Mijn tegenstander, een jeugdspeler, koos voor een openingsvariant die ik nog niet kende. Wegens een onnauwkeurigheid in de opening wist mijn tegenstander (met de zwarte stukken) mij een IQP te geven. Dit gaf hem een eenvoudig plan. Het aanvallen v.d. IQP. Nu leek het aanvankelijk erop dat ik de IQP zou weten te behouden. Zie de stelling links:

Wit speelde hier het onnauwkeurige 24.Lb3. En na 24..., Lb5, 25.Tc3 - Lxe2 26.Txc7 - Lxd1 27. Lxd1 - Lxd4 28. Ke2 - b5 is zwart er middels deze tactische wending erin geslaagd om wits IQP te veroveren met de onderstaande stelling:

In de nu volgende fase probeerde ik zwarts b-pion te veroveren. Op de 33^e zet zou blijken dat zwart zijn b-pion wist te behouden. Ondanks dat zwart daardoor licht voordeel tot voordeel had, bood het op de 33^e zet remise aan. Gezien de ongelijke lopers neigt de stelling inderdaad naar remise. Ik besepte dat wit niet op meer mocht hopen en dus accepteerde is het aanbod. 1/2-1/2”

Hiermee kwam de tussenstand op 1½-1½ te staan en met nog veel volle stellingen op het bord was het nog totaal onduidelijk welke kant deze match op zou gaan. Die onvoorspelbaarheid (voor de simpele buitenstaander kleefde ook aan de volgende partij die we langs gaan zien komen), waar een behoorlijke ontsnappingstruc aan te pas moest komen.

Bord 4: Nino Messaoudi - Rudi Serton

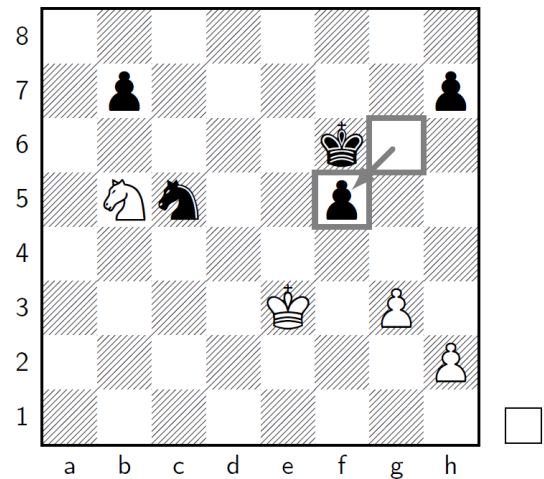
Door een slimme zetvolgorde truc in de opening kwam ik in een stelling die ik normaal gesproken vermijd, omdat ik hem niet goed ken en het niet fijn vindt spelen. In het middenspel kwam ik onder druk te staan. Alhoewel er nog geen echt voordeel voor zwart was, stond ik een beetje passief met minder ruimte en had ik ook niet echt een plan. Een aantal zetten later gaf zwart mij de kans om alle zware stukken te ruilen, wat voor mij wel gunstig was aangezien ik een ruimtenadeel had.

In het eindspel dat volgde kon ik beginnen met druk zetten op de zwarte stelling. De zwarte stukken werden teruggedrongen en ik had het gevoel dat het momentum aan mijn kant stond. Ook hier vindt de computer nergens echt een voordeel. Eigenlijk in de fase van de partij waar ik voor het eerst zelf aan winstkansen aan het denken was, bega ik een stomme

fout. Door een simpele combinatie won zwart een pion, en met alleen paarden nog op het bord is het erg moeilijk te verdedigen. We komen in de stelling rechts.

Op dit moment wist ik dat het heel moeilijk verdedigen zou worden. De a-pion en h-pion staan zo ver uit elkaar en helaas voor mij is een paard niet het beste stuk in dit soort situaties. Ik had hier twee ideeën om te proberen verdedigen.

1. Laat het paard staan op b5 en verdedig de koningsvleugel met mijn koning. Hier had ik al snel geen vertrouwen in. Met alleen een paard zou ik nooit de b-pion kunnen winnen. Wanneer mijn paard de pion aanvalt, schuift de pion gewoon naar voren. Dat betekent dat ik in principe een volledig paard achtersta op de koningsvleugel. Op het moment dat zwart dan een pion wint, is het afgelopen. Dat leek me erg eenvoudig voor zwart met een extra stuk.
2. Ren met mijn koning naar b7, en verdedig de koningsvleugel met mijn paard. Alhoewel dit plan ook onmogelijk lijkt met mijn koning die zo ver weg staat, leek het me toch beter dan het eerste plan. Hier zijn de zetten toch net iets minder eenvoudig.

41 Kd4 Ne4 42 g4

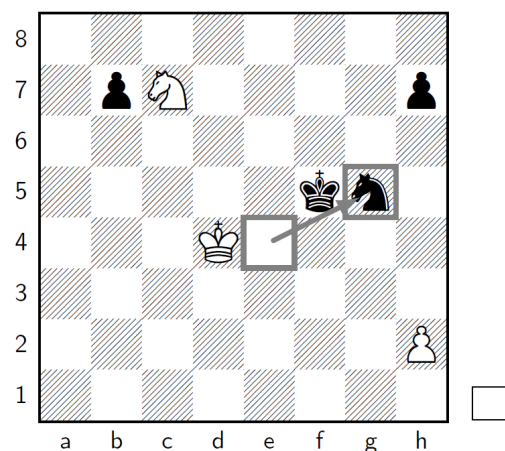
Tijdens de partij kreeg ik hier weer wat hoop. Door het ruilen van een set pionnen heb ik nu het idee om mijn paard te offeren voor de h-pion, wat het verdedigen van de koningsvleugel makkelijker maakt voor mijn paard. De computer is het echter niet eens met 42.g4 en zegt dat ik verloren sta na:

42. . . Kg5 43 gxf5 Kxf5

Na het ruilen van de pionnen kan de tablebase me vertellen dat het nu definitief verloren is. Ik moet zeggen dat de computer me niet kan vertellen of het voor 42.g4 ook niet al verloren is. Dus of het nou echt de verliezende zet is vind ik niet duidelijk, misschien leuk om een keer naar te kijken. De stelling biedt in ieder geval nog goede remisekansen.

44 Nc7 Ng5 (Diagram rechts)

En nu vanwege de dreiging van . . . Nf3+ speelde ik snel 45 Kc5, aangezien ik niet veel tijd meer had. Achteraf gezien is . . . Nf3+ natuurlijk helemaal geen dreiging, aangezien de h-pion sowieso verloren gaat en ik sowieso Kc5 moet spelen. Tijdens het typen van dit verslag klinkt dat allemaal niet zo moeilijk, maar tijdens de partij met weinig tijd was dat helaas wel zo. Als ik gewoon door was gegaan met waar ik mee bezig was met 45 Ne8 dan is het zelfs remise na 45. . . Nf3+? 46 Ke3! Vanwege de dubbele dreiging van Kxf3 en Nd6+.

Als zwart beide dreigingen stopt met 46. . . Kg4 dan is er 47 Nf6+ en de h-pion gaat verloren. Helaas miste ik de daadwerkelijke dreiging van zwart namelijk:

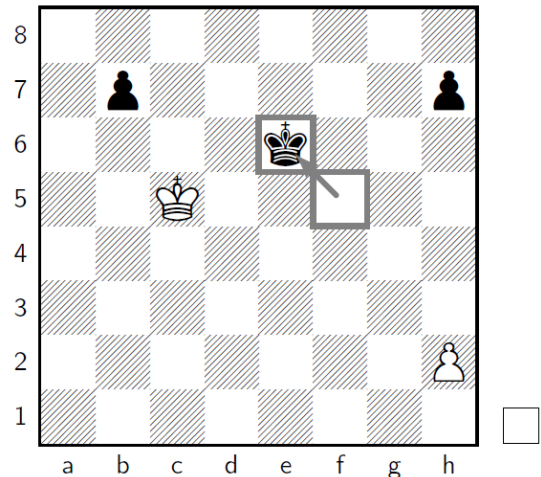
45. . . Ne6+ 46 Nxe6 Kxe6

Het paard moest geslagen worden, anders slaat zwart op c7 en speelt daarna b5. (Stelling na 46.. – Kxe6 rechts).

Tot opluchting van mij speelde zwart hier:

47 Kb6 h5?? 48 Kxb7 h4 49 Kc6

En nu is het makkelijk remise houden voor wit. Aangezien ik de zwarte koning nu op kan sluiten vanaf f2 als er op h2 geslagen wordt, of zelf naar h1 kan rennen. Een enorme meevaller die ik wel kon gebruiken na twee taaie nederlagen extern. Tijdens de partij heb ik niet berekend of het koning en pionneindspel daadwerkelijk verloren was, aangezien ik na . . . 45...Ne6+ alleen maar geforceerde zetten had waar ik niet over na hoefde te denken. Na 47. . .Kf5 is zwart net op tijd om de witte koning af te schermen vanaf de g-lijn. Door het spelen van 47. . . h5 is zwart net een tempo te laat.”

Met dit bonushalfje waren we dus al halverwege een matchpunt, want de tussenstand was hier 2-2. Welke kant dit verder op zou gaan viel in ieder geval niet af te lezen aan de volgende partij waarvan jullie verslag gaan zien..

Bord 5: Hans Ouwersloot – Jarich Haitjema:

“Na enkele slechte resultaten wilde ik deze ronde mijn revanche nemen. Direct uit de opening leek het nog goed te gaan: er kwam een voor mij bekend stellingspatroon op het bord, wat tot uiting kwam in een flinke tijdsvoorsprong. Helaas wist ik dat niet in iets concreets om te zetten. Sterker nog, ik koos een verkeerd plan en werd strategisch overspeeld door mijn tegenstander. Door de ruil van de zwartveldige lopers kampte ik met structurele zwaktes, en daarnaast had ik het rampzalige plan opgevat om lang te gaan rokeren. We komen erin op de 24^e zet:

Het is hier duidelijk dat mijn koning ernstig op de tocht staat. Wit staat al beter tot gewonnen en ging op zoek naar de genadeklap (diagram rechts):

24. Pa3! Tb2?!

Natuurlijk niet 24. ...Pxa3 25. Dxa6#. Maar de partijzet had mijn tegenstander even gemist, wat altijd even schrikken is, zeker met weinig tijd op de klok. Dat was in ieder geval een kleine morele overwinning...

25. Df3 Pd2

Een vork die helaas geen kwaliteit wint, omdat wit ook een toren kan aanvallen.

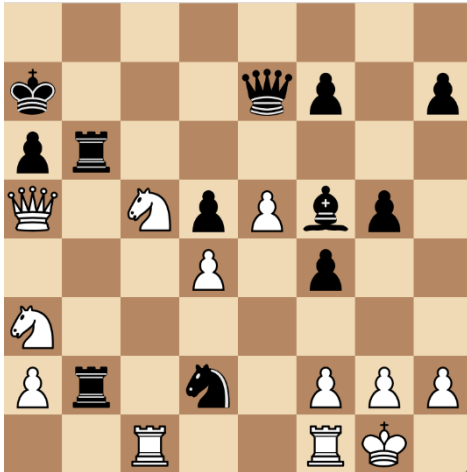
26. Dc3 Thb8 27. Da5 T8b6

Na het simpele 28. Tfd1 zou wit nog steeds erg goed staan, al is het ook weer niet triviaal. In de analyse achteraf keken we naar 28. ...Pe4 29. Pxe4? Lxe4, maar dan staat het volgens

Stockfish gewoon weer gelijk. Veel beter is 29. Pd3! met nog steeds een (zeer) dikke plus voor wit.

De stelling ziet er echter zo veelbelovend uit, dat een directe knock-out er wel in lijkt te moeten zitten. Wit lijkt bijvoorbeeld te winnen na 28. Pxa6 Txa6 29. Tc7+ , maar... na 29. ...Kb8! wint zwart! Altijd oppassen geblazen dus. Mijn tegenstander koos voor een andere zet die materiaal lijkt te winnen (diagram onder):

28. Pa4??

Ook een vork die geen kwaliteit wint, en nu zelfs direct verliest. Na

28. ...Dxa3

Had ik niet alleen een stuk cadeau gekregen, maar is het paard op a4 ook in een penning beland die verhindert dat wit materiaal terug kan pakken. Wit lijkt nog wat aanval te hebben, maar dat bleek allemaal weinig voor te stellen.

29. Tc7+ Kb8 30. Txf7 Tb1

Nu heeft wit zelf een probleem op de onderste rij, dat alleen op te lossen is door de dame te offeren. Het is

begrijpelijk dat mijn tegenstander daar geen zin in had.

31. h3? Txf1+ 32. Kh2 Th1+

Mijn tegenstander is zo sportief om het mat op het bord te laten komen.

33. Kxh1 Dc1+ 34. Kh2 Pf1+ 35. Kg1 Pg3+ 36. Kh2 Dh1#

Over geluk heb ik deze ronde zeker niets te klagen gehad!"

Waarmee de stand dus op 3-2 en kwam er zicht op een goed eindresultaat! Daar moesten uit de partijen van Thomas, Max en Niels dus minsten 1.5 punt worden gepeurd. Kopman Thomas gaf niet het goede voorbeeld door een kansrijke stelling weg te geven tegen de invalkopman van Eindhoven René Moonen

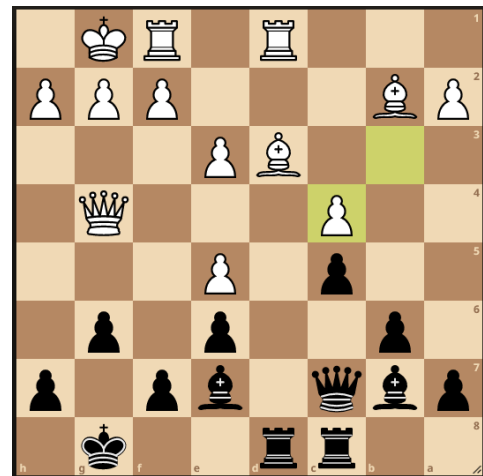
Bord 1: René Moonen – Thomas Kools

"Ik speelde dus tegen René Moonen, een tegenstander waartegen ik een jaar eerder tegen Eindhoven 1 ook had gespeeld. Een schaker met een enorme bak ervaring die ook vele jaren hoog in de Nederlandse schaakboom heeft gezeten. Daar stond tegenover dat ik een jaar geleden van hem had gewonnen in een partij waarin zijn aanval niet doorsloeg en hij daarna op de damevleugel werd opgerold. Hoewel hij dit keer in de opening 1.b3 speelde, was het duidelijk dat hij ook dit keer agressieve intenties had en probeerde een soort stone-wall-achtige stelling op te bouwen.

Een eerste sleutelmoment ontstond in deze stelling. Ik heb de fundamentele keuze om meteen het paard op e5 te ruilen, of wit f4 te laten spelen en gewoon om de aanval van wit heen te spelen met zetten als Pe4. Ik besloot het simpel te houden en zwart te vragen wat hij precies wil op de koningsvleugel na 9... – Pxe5 10. dxe5 – Pe4. Ik was eigenlijk heel tevreden met de ontstane stelling: wits aanvalsambities lijken vooralsnog nergens op, terwijl ik wel concreet spel op de damevleugel kan gaan ontwikkelen. De computer geeft het allemaal nog wel gelijk, maar ik had de indruk dat alleen zwart hier ergens voor speelt. Het volgende belangrijke moment kwam op zet 18.

De stelling na 18. **bxc4** staat nu rechts. Ik speelde hier 18..b5, waarover mijn tegenstander na de partij in niet mis te verstane termen liet weten het geen goede zet te vinden. Renés enorme zelfvertrouwen bleek misplaatst want ook mijn computer ziet 18.. b5 als (een van de) beste zet(ten). Het idee is dat wit niet echt lekker kan slaan op b5 omdat dan de c-pion ineens met tempo twee velden verder komt en waarschijnlijk beslissend wordt. Als wit echter niet slaat kan ik met tempo mijn leger verder mobiliseren en gaat wit op de damevleugel problemen krijgen. Wit ging onverstoorbaar door met zijn aanval na 19.h4, waarna we na een serie zetten op het echte kantelmoment van de partij aankomen.

De stelling na 23. **Td6** is het sleutelmoment in de partij. Zwart staat strategisch zo'n beetje gewonnen, maar die situatie is gebouwd op een broos fundament, want wits stukken staan bijna allemaal klaar om de zwarte koning mat te gaan zetten en de marge is heel dun. Slaan op d6 is uit den boze want dan ga je op de zwarte velden kopje onder. De enige goede zet is 23.. Ld5, waarna wit niet fatsoenlijk aan dameruïl ontkomt en een lastige verdediging wacht in het eindspel. Ik kan (behalve gebrek aan schaakkunde) niet goed verklaren waarom ik dat idee niet had gezien, aangezien ik er in de aanloop naar deze variant wel naar had gekeken.

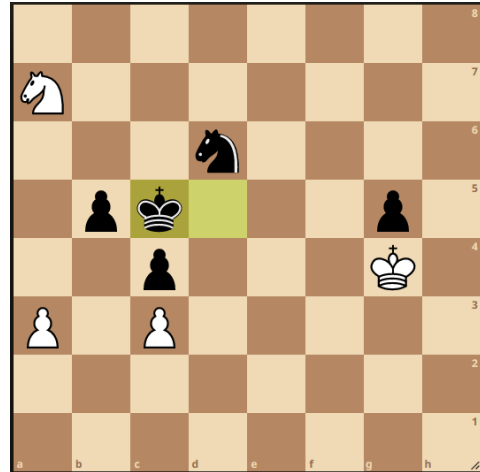

Anyway, zoals ik het deed (23.. **Dc2**) was het zeker niet. Ik wilde de dame bij de verdediging betrekken, maar met weinig tijd en de overvloed aan tactische ideeën kwam ik er niet meer uit. Daarbij moet gezegd worden dat in die fase René daadkrachtig liet zien waarom mijn gekozen pad nergens op sloeg. Ik werd hardhandig van het bord af getimmerd op de koningsvleugel met uiteindelijk mat als gevolg. Een bittere pil na een opening en vroeg middenspel waar ik wel erg tevreden over ben. Ik weet wel weer waar ik aan moet gaan werken, en het eindresultaat van het team maakt ook veel goed :). 3-3 was daarmee de stand.”

Nee, het moest van Niels en Max gaan komen, het dynamische duo wat voor de wedstrijd tegen De Juiste Zet helemaal in Limburg vooruit hebben gespeeld. Het opgebouwde krediet met die actie heeft Niels voor een klein stukje weer ingeleverd met een goede partij tegen Nico Schellingerhout.

Bord 7: Nico Schellingerhout – Niels Feijen

Nu gebiedt de eerlijkheid mij te zeggen dat de fijne details me een beetje zijn ontgaan bij deze partij. Niels' tegenstander leek niet helemaal comfortabel in de opening en investeerde veel tijd om de stelling te navigeren. Toen ik even later weer terugkwam zag ik een pion op c5 staan waarvan ik het vermoeden had dat die op termijn verloren zou gaan. Ik heb wel de slotstelling voor jullie, waarin er inderdaad geen witte pion op c5 meer staat. De rest bedekken we met de mantel der liefde. Voor wie niet meer mee heeft geteld is stand dus 4-3 voor ons, en was er nog 1 partij bezig..

Om nog even terug te komen bij het begin van dit verslag: Wat iedere sportwedstrijd ook nodig heeft is een held. Die batter die in de laatste inning een homerun slaat met alle honken bezet of die centrale verdediger die met een gewaagde sliding de bal verovert op een kritiek moment. Dat was wat WLC nodig had bij de 4-3 stand, en die gelegenheid kreeg Max Quintus, die Jochem Bernds en tegenover zich vond en daarmee de grootste ratingkloof te overwinnen had.

Bord 6: Max Quintus – Jochem Bernds en

“Mijn partij tegen Jochem zou gekarakteriseerd kunnen worden als een lange positionele schuif fase gevolgd door een tactisch en scherp gepuzzel. De zet 22...La6 kondigt in de diagramstelling het einde van de positionele fase af en het begin van de tactische fase. Zwart valt het sterke paard van wit aan en het lijkt even als of er geen goede velden zijn om dit paard naartoe te spelen. Naderhand concluderen Jochem en ik dat Lb2-c3 hier een uitstekend antwoord is, omdat zwart het zich nog even niet kan veroorloven om op c4 te slaan. Aan de andere kant levert de paard-voor-loper ruil zwart ook niet per sé een goede stelling op, omdat het centrale paard op d5 een veel sterker stuk is dan wits zwartveldige looper.

Ik koos hier echt voor het pionoffer met **23. Pd6**. Dit levert mij spel op tegen niet alleen de a5-pion, maar ook de c6-pion. Mijn toren op c1 wordt meteen een goed stuk. Na **23...Lxd6 24. cxd6 Dxd6** speel ik **25. Tc5**, met als gevolg dat wit niet alleen de a-pion gaat winnen, maar ook beide torens activeert. De a-pion wordt snel opgehaald en druk wordt uitgevoerd op c6 terwijl wits a-pion telkens een stapje naar voren dreigt te nemen.

Daarmee was de partij echter nog lang niet uit. Nadat beide kanten de stukken herorganiseren en een setje torens afruilen belanden we in de stelling die u ziet aan de linkerkant. In tijdnood kies ik precies het verkeerde moment om de a-pion vooruit te duwen met **34. a5**, waarmee ik zonder al te veel bijkomstig tegenspel de d4-pion zomaar laat hangen. **34...Dxd4** Zwart grijpt hem en totale chaos barst los. Beide spelers zien maar al te graag een halfuurtje extra op hun klok verschijnen, met alle gevolgen van dien...

35. Tc4 Dd7 36. Te4 Tc8 37. Dc4 Pd5 38. Da2??

Met **38...Pc3!** zou zwart hebben gewonnen. Heel even lijkt het in deze variant nog als of wit vasthoudt met **39.Dc2**, maar zwart kan dit beantwoorden met het ijzersterke **39...Dd5!** Waarna er te veel dreigingen zijn. De toren hangt, maar zwart dreigt ook met de toren te slaan op f1 met **Dh1#** als gevolg! Met een klok die toch wel erg dichtbij de 0 komt ziet mijn tegenstander dit echter over het hoofd en speelt **38...Td1**, een enorme opluchting!

De computer vindt dat er niet veel aan de hand is vanaf dit moment, maar voor een mens is dit met zwart heel lastig om te spelen gezien de gevaarlijke a-pion. Uiteindelijk bleek die dan ook niet te stoppen; Wits dame komt binnen op het veld b7, het zwarte paard is geforceerd om op a7 te stappen en na een fraaie eindcombinatie mag de witspeler hier het punt in de zak steken. **1-0!**

Liefhebbers mogen in de partijstelling na **46...Pa7** (zie diagram links) de zet van wit vinden die de partij onmiddellijk beëindigt."

Ten slotte

Daarmee komt dit verslag ten einde. Net als George Foreman tegen Muhammad Ali, die in de 8^e rond knock-out ging, ging ook Eindhoven 2 pas in de laatste partij ten onder, na een gezellige wedstrijd. Een klein verrassinkje dus voor het tweede team wat hiermee de hoop op de titel in klasse 4H springlevend blijft. Voor een ander perspectief op deze website raad ik het verslag van de mannen van ESV aan:

<https://www.eindhovenschaakvereniging.nl/externe/eindhoven-2/verslag-ronde-5/>.

Volgende ronde wacht OSV 1, die op dit moment met ons gedeeld tweede staat achter Stukkenjagers 3. Als we die winnen wacht in maart koploper Stukkenjagers 3, die de naaste achtervolgers dan niet langer kan ontlopen. Het zal nog gaan stormen in klasse 4H!

S.V. WLC 2	-	Eindhoven 2	5-3
Thomas Kools (2032)	-	René Moonen (2052)	0-1
Hans Baijens (1896)	-	Ethan Chua (1921)	½-½
Berend Ruben (2022)	-	Frits Schalij (2052)	1-0
Nino Messaoudi (1824)	-	Rudi Serton (1855)	½-½
Jarich Haitjema (1958)	-	Hans Ouwersloot (1898)	1-0
Max Quintus (1716)	-	Jochem Berndsens (1946)	1-0
Niels Feijen (1781)	-	Nico Schellingerhout (1840)	1-0
Tim Harks (0)	-	Walter Anema (1869)	0-1

Thomas Kools

Stand na Ronde 5												
Team	MP	BP	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. De Stukkenjagers 3	10	30	X				6½	4½	6½		5	7½
2. OSV 1	9	28.5		X				4	5½	6½	7½	5
3. WLC 2	9	23			X	5	5	4		4½	4½	
4. Eindhoven 2	7	22			3	X		5	4	5	5	
5. Gardé 1	6	20	1½		3		X		5	4½		6
6. Het Kasteel Wijchen 1	4	21.5	3½	4	4	3		X				7
7. PION/Mook combinatie 2	3	16.5	1½	2½		4	3		X			5½
8. De Juiste Z 1	2	16.5		1½	3½	3	3½			X	5	
9. Zuid Limburg 5	0	13	3	½	3½	3				3	X	
10. De Combinatie 2	0	9	½	3			2	1	2½			X